

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 27 0 K 050202 25 Kž

Tuzla, 21.05.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Kantonalni sud u Tuzli u vijeću sastavljenom od sudija Samira Jusičića kao predsjednika vijeća, Merside Sušić i Merime Gutić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amele Pašić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih E.B.1, A.S.1, Dž.M., A.T., A.Č., A.H., S.F. i N.U., i to protiv E.B.1 zbog krivičnog djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u sticaju sa krivičnim djelom Primanje dara ili drugih oblika koristi za trgovinu uticajem iz člana 382. stav 2. i u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, optuženog A.S.1, zbog krivičnog djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 2., Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine opisano u sticaju sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 28. i 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, optuženog Dž.M., zbog krivičnog djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u sticaju sa krivičnim djelom Primanje dara ili drugih oblika koristi za trgovinu uticajem iz člana 382. stav 2., sve u vezi sa članom 32. i 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, optuženog A.T. zbog krivičnog djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u sticaju sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. i u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, optuženog A.Č., zbog krivičnog djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u sticaju sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, optuženog A.H., zbog krivičnog djela Primanje dara ili drugih oblika koristi za trgovinu uticajem iz člana 382. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, optuženog S.F., zbog krivičnog djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u sticaju sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. i u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, optuženog N.U., zbog krivičnog djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u sticaju sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. i u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Tuzlanskog kantona, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Gračanici broj: 27 0 K 050202 22 K od 23.07.2024. godine, ispravljena rješenjem broj 27 0 K 050202 22 K od 03.12.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 21.05.2025. godine, u prisustvu tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Tuzlanskog kantona Serhatlić Čazima, optuženih E.B.1, A.S.1, Dž.M., A.T., A.Č., A.H., S.F. i N.U. i njihovih branitelja, advokata Radončić Mensura, Radončić Omara, Mirze

Mazalovića, Ćosićkić Envera, advokatskog pripravnika za branitelja Mujačić Seada, Omara Malohodžića, Envera Hogića, Hećimović Bakira, donio je

P R E S U D U

Žalba tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Tuzlanskog kantona, odbija se kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Gračanici broj: 27 0 K 050202 22 K od 23.07.2024. godine, ispravljena rješenjem broj: 27 0 K 050202 22 K od 03.12.2024 godine, potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Gračanici broj: 27 0 K 050202 22 K od 23.07.2024. godine, ispravljena rješenjem broj: 27 0 K 050202 22 K od 03.12.2024 godine optuženi E.B.1, A.S.1, Dž.M., A.T., A.Č., A.H., S.F. i N.U., su na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnim postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) oslobođeni od optužbe da su učinili krivična djela i to E.B.1 krivična djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), u sticaju sa krivičnim djelom Primanje dara ili drugih oblika koristi za trgovinu uticajem iz člana 382. stav 2. i u vezi sa članom 54. KZ FBiH, optuženi A.S.1, krivična djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 2. KZ FBiH opisano u sticaju sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 28. i 54. KZ FBiH, optuženi Dž.M. krivična djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 1. KZ FBiH u sticaju sa krivičnim djelom Primanje dara ili drugih oblika koristi za trgovinu uticajem iz člana 382. stav 2., sve u vezi sa članom 32. i 54. KZ FBiH, optuženi A.T. krivična djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 2. KZ FBiH u sticaju sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. i u vezi sa članom 54. KZ FBiH, optuženi A.Č., krivična djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 2. KZ FBiH, u sticaju sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 54. KZ FBiH, optuženi A.H., krivična djela Primanje dara ili drugih oblika koristi za trgovinu uticajem iz člana 382. stav 2. KZ FBiH, optuženi S.F., krivična djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 2. KZ FBiH, u sticaju sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. i u vezi sa članom 54. KZ FBiH, optuženi N.U., krivična djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 2. KZ FBiH u sticaju sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. i u vezi sa članom 54. KZ FBiH. Istom presudom na temelju člana 203. stav 1. ZKP FBiH odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio tužitelj Kantonalnog tužiteljstva Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: kantonalni tužitelj) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona i pogrešno i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se žalba uvaži i pobijana presuda ukine, a predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Branitelj optuženih E.B.1, S.F. i N.U. advokat iz Tuzle, Radončić Mensur podnio je pismeni odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja u kojem je predložio da se žalba kantonalnog tužitelja odbije kao neosnovana.

Branitelj optuženog A.S.1, advokat Ćosićkić Enver podnio je pismeni odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja u kojem je predložio da se žalba kantonalnog tužitelja odbije kao neosnovana.

Branitelj optuženog Dž.M., advokat Sead Mujačić podnio je pismeni odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja u kojem je predložio da se žalba kantonalnog tužitelja odbije kao neosnovana.

Branitelj optuženog A.T., advokat Omar Malohodžić podnio je pismeni odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja u kojem je predložio da se žalba kantonalnog tužitelja odbije kao neosnovana.

Branitelj optuženog A.Č., advokat Enver Hogić podnio je pismeni odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja u kojem je predložio da se žalba kantonalnog tužitelja odbije kao neosnovana.

Na sjednici vijeća ovog suda, održanoj shodno odredbi člana 319. stav 1. ZKP FBiH, kantonalni tužitelj je u cijelosti ostao kod svih navoda i prijedloga iz podnesene žalbe, te naveo da je činjeničnim opisom u optužnici obuhvaćena kompletna aktivnost svih optuženih koje su trajale preko godinu dana, da bi se ostvario kriminalni plan optuženih M., odnosno trenutno Dž.M.. Kada je u pitanju prvi tender traženi su odgovarajući uslovi kao za sve normalne firme, a koje se odnose u najvećem dijelu kada konkurišete na neki tender i aplicirate trebate imati određeno relevantno iskustvo, da vi to radite obzirom da se radilo o takvoj vrsti posla kao što su bušotine na „Rudniku soli Tuzla“, gdje se zahtjeva određena stručnost kadrovska i materijalna osposobljenost. Po prvom tenderu, kao što je to i vidljivo iz dokaza koji su predloženi i uloženi u sudski spis provedeni pred prvostepenim sudom firma Mininig&Drilling nije ispunjavala taj uslov jedan vrlo bitan uslov, a to je relevantno iskustvo u pogledu obavljanja takve vrsta poslova, kako nisu ispunjavali taj uslov, onda je pao dogovor da se izmijene tenderski uslovi da bi se pogodovalo toj firmi, na način, da bar jedan zaposlenik bude stručan da može obavljati te poslove, pa kad je proveden drugi tender kojem neposredno nakon toga raspisan, nije zadovoljen ni taj uslov, na što im je optuženi A.Č. ukazivao na to o čemu je svjedočio stručni svjedok N.D., doktor rudarskih nauka koji je na tu temu dao svoj jasan iskaz, gdje je rekao da firma „Mining&Drilling“, niti na prvom, niti na drugom tenderu nije ispunjavala te uslove i trebala je da bude diskvalifikovana. Postavit ćemo na stranu uslove koji su nastupili nakon potpisivanja sporazuma, kada je u pitanju drugi tender, kada je pogodovano firmi „Mining&Drilling“ samo u pogledu da imaju jednog zaposlenog i kada su na jedva ispunili taj uslov onda se postavilo pitanje cijene takvog jednog ugovora. Cijena tendera obzirom da „Mining&Drilling“ i u prvom i drugom tenderu nije spuštala svoju cijenu, a znala je kakav je drugi ponuđač, da je jeftiniji za 2 miliona maraka, a nakon toga se i pored odredbi Pravilnika o javnim nabavkama za koje optuženi A.Č. kada je došao na to mjesto kaže: „Direktor koji potpiše ovakav jedan ugovor ne treba ga voditi u zatvor, nego ga treba strijeljati“ znači bio je svjestan kakve su greške i na čemu se zasniva taj pravni temelj da bi se mogao zaključiti ugovor, a po tom osnovu se dozvoljava pregovarački postupak, iako za taj pregovarački postupak nisu bili ispunjeni uslovi pa i u pregovaračkom postupku kada je odluka trebala da bude donesena sa svim članovima Uprave, optuženi A.Č. mijenja Upravu, da bi udovoljio uslovima i da bi se mogla firma „Mining&Drilling“ takmičiti na tenderu, nakon što su izmijenjeni članovi Uprave dolazi se do saglasnosti da oni konačno ispunjavaju uslove iako opet napominje ni u tom trenutku čak ni odlaskom na lice mjesta u Gračanicu, gdje se nalazi sjedište firme, gdje je utvrđeno da oni nisu ispunjavali kadrovske materijalne uslove, da bi se mogao dobiti tender, tender se čak i pored svih tih stvari

dodjeljuje firmi "Mining&Drilling" i tu nastupa završetak okvira optužnice onako kako je ona postavljena. Međutim, to prvostepenom sudu nije dovoljno. Da bi obrazložili svoju odluku prvostepeni sud većinu svog obrazloženja presude oslobađajuće zasniva na tome da je posao realizovan, međutim predmet optuženja nije bila realizacija posla, nego je predmet optuženja bila pogodovanje nekome da se dobije određeni tender i pita se kako je moguće da prvostepeni sud svu svoju pažnju usmjeri na realizaciju ugovora kojim je zasnovana na pogrešnim temeljima i da na takav način oslobađa optužene od odgovornosti koju su radili prije tog na koji način čini bitnu povredu odredaba krivičnog postupka. Nije sporno da je firma ispunila kasnije uslove, što je i dokazano zapošljavanjem radnika, zatim nabavkom potrebne opreme, ali se ne može dopustiti da neka firma koja ima samo jednog zaposlenog u vrijeme kada se trebalo odlučivati o tome i kadrovski materijalno sposobni dobije tender takve vrijednosti, pa da kasnije bude ispunila te uslove. U pogledu realizacije to se protivi svim pravilima, o čemu je govorio stručni svjedok N.D. koji je naveo: „Pravno lice koje konkuriše na takvu jednu vrstu postupka u svakom trenutku mora da ispunjava uslove tog tendera, šta firma nije ispunila i dokazi koji su provedeni od strane optužbe su jasno ukazivali ono što je rekao, a to je da se toj firmi cijelo vrijeme nastojalo i pogodovalo da dobije taj tender. Nije sporno da treba biti možda domaći izvođač tih radova, ali ne smije to ići na temelju povrede pravila o kojima se takav jedan tender dodjeljuje i odgovornosti od onih lica koja su odgovorna da bi se takav jedan tender dobio. Osim što je prvostepeni sud izašao iz vremenskog okvira, onako kako je to postavljeno prvostepeni sud ne daje obrazloženje za najmanje 6 svjedoka i 2 vještaka koja su svjedočila tokom postupka, a njihovi iskazi su relevantni, obzirom da je jedan od njih bio drugi konkurent odnosno aplikant u tenderu, niti je sud dao obrazloženje za vještaka zašto i da li prihvata njihove nalaze i mišljenja. U žalbi je ukazano i na nezakonitost dokaza kao bitnu povredu odredaba krivičnog postupka i na kraju naveo da se neće baviti činjeničnim stanjem, odnosno činjeničnim pravnim osnovama u žalbi, ali je kroz navođenje činjenica na skoro nekih 20-tak i više stranica, jasno ukazano na to kako se odvijao cjelokupan proces i pitanje osim za bitne povrede koji su ukazane u žalbi, jeste smiju li se one firmama dozvoliti tako jedno postupanje i smiju li odgovorne osobe u pravnim osobama kršiti propise, iskorištavajući svoja ovlaštenja svi dokazi ukazuju na jasnu činjenicu da je postojao međusobni dogovor i da su se sva ova lica udružila kako bi svako na svoj način pogodio firmu "Mining&Drilling" da dobije ovaj posao.

Branitelj optuženih E.B.1, S.F. i N.U. advokat Radončić Mensur je naveo da ostaje kod svih navoda datih u pismenom odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja, te naveo da tužitelj žalbom ukazuje na svoje stavove i izvlači zaključak da sud nije pravilno presudio te istakao, a u vezi izlaganja tužitelja na sjednici vijeća da se radi o specifičnoj djelatnosti, jer u Evropi je negdje 10-ak firmi osposobljeno i ima mehanizaciju i ima iskustva da buši, s tim što od tih 10-ak jedan manji broj ima opremu iskustva u bušenju slanih bunara tako da je tu i još uži izbor, ono što je dalje zanimljivo da niko od stranaca, a Njemačka firma je ranije u dva navrata radila iskopavajući bušotinu u Rudniku Soli nije dovodio radnike iz Njemačke, nego su radnike rudnika angažovali i dovodili do određenog stepena znanja, da su oni stekli svojstvo stručnih osoba bušača tako da i u kasnijem vremenu pa i u ovom vremenu koje tužilac označava spornim firma "Mining&Drilling" je imala namjeru kad dobije posao da angažuje iskusne bušače koji su ranije kod drugog poslodavca vršili sve te poslove. Tvrdnja da je neko morao imati zaposlene sve radnike i odgovarajuću stručnu angažovanu snagu u trenutku konkurisanja, zaključenja tendera i dobivanja ugovora je potpuno neprihvatljivo iz razloga što potreba za vršenje bušotina se vrlo rijetko ukazuje i početno ulaganje za ono ko želi time da se bavi izraženo je milionima. Posao se povremeno dobiva. Poslovi bušenja slanih bunara vrše se u Poljskoj, Bugarskoj, Bosni, Tuzli konkretno i to su povremeni poslovi. Ovaj postupak i više postupaka pokušaja izbora najboljeg partnera su trajali skoro tri

godine. Tužitelj iznosi tvrdnju da je firma "Mining&Drilling", osim materijalnih ulaganja, trebala da prije tri godine zaposli ljude koji će čekati završetak pregovaračkog postupka i eventualnog dobivanja postupka, a da firma "Mining&Drilling" za to vrijeme njima isplaćuje plate. Prvo nepoznata je činjenica ko će dobiti posao, a ako će firma "Mining&Drilling" zaposlit 17-18 ljudi i držati ih na platnom spisku tri godine, u uvjerenju ili u nadi da će dobiti posao, to je potpuni ekonomski promašaj, uopšte nema opravdanja za takvo ponašanje. Tužilac posebno apostrofira iskaz svjedoka N.D., Federalnog inspektora rudarstva, koji je u izvještaju naveo da firma "Mining&Drilling" u trenutku dobivanja posla nije imala odgovarajući broj radnika i nije imala potrebnu mehanizaciju, a ta činjenica se demantuje iz više razloga, ne samo činjenicom da je posao uspješno obavljen, nego nespornom činjenicom da ovaj svjedok nije ukazao ni na jedan propis po kojoj je firma "Mining&Drilling" morala u trenutku zaključenja ugovora da ima potrebnu svu mehanizaciju, takav propis ne postoji, a u prilog opravdanosti ovakvog gledanja odbrana na ove stvari ukazuje na sljedeće: u ugovoru je određeno da će u roku od 60 dana firma "Mining&Drilling" preduzeti sve mjere radi popunjavanja stručnog kadra i pribavljanja kompletne mehanizacije, pa je dalje određeno da će bez obzira na odobrenje Federalnog ministarstva za rad firme "Mining&Drilling" kojoj je priznato pravo da se bavi bušenjem, Federalni inspektor N.D. izvršiti pregled i opreme i ljudstva i dati odobrenje za rad. To se u ovom slučaju dogodilo prije nego što su započeli radovi, svjedok na kojeg posebno tužilac ukazuje je potpisao odobrenje za rad i time iskazao da je firma "Mining&Drilling" ispunila uslove za obavljanje poslova, da je osposobljena i kadrovski i materijalno. Ključna teza odbrane svih branilaca u ovom predmetu jeste činjenica da je posao obavljen u obimu, u roku i na zadovoljstvo „Rudnika soli“. Tužitelj je optužio da navedeno pravno lice nema opremu niti stručne ljude, zbog čega se opire činjenici da je posao uspješno završen. Tvrdi da tužiteljstvo nije izvelo niti jedan dokaz iz kojeg bi proizašle inkriminirajuće radnje optuženih. Tužitelj je zanemario činjenicu da je rukovodstvo stranke ... u političkom dogovoru dobili pravo da kontrolišu kadrovsku politiku u „Rudniku soli Tuzla“. Dakle, rukovodstvo Rudnika, pa samim tim i E.B.1 obavlja površne kontakte s ljudima koji su članovi njegove stranke, a koji su ili bili zaposlenici „Rudnika soli“ ili će u nekom kasnijem trenutku po zadatku stranke koja zadržava pravo da imenuje kadrove doći u Rudnik. Dalje, presreću se razgovori između članova porodice, pa logično da će članovi porodice biti zainteresovani za ishod tendera. Logično je da će majka, optuženog Dž.M., odnosno supruga drugog M. u porukama pitati dokle ste došli i šta je sa tendera, jer pokušaji tendera su trajali tri godine, pa logično je da je neko zainteresovan za milionski posao. A kad je riječ o milionskom poslu, posebno ukazuje da tužiteljstvo svo vrijeme ne razlikuje vrijednost ugovora i dobit. Prema optužnici ukupna vrijednost ugovora je dobit koju je navodno firma "Mining&Drilling" bez mehanizacije i sa jednim radnikom ostvarila. To je netačno. U vršenju bušenja postoje enormni troškovi, postoji amortizacija mašina, postoje troškovi radne snage i u ovom postupku dobit nije utvrđivana. Sasvim je logično, to je ekonomska logika da čovjek pokušava da radi poslove koje donose korist. Međutim, u ovom postupku tužitelj insistira na sadržini iskaza predstavnika „Geoksa“, Bugarske firme koja je bila konkurent i koji je izjavio na glavnom pretresu nakon završenog pregovaračkog postupka da oni nisu snizili svoju ponudu, a da je to "Mining&Drilling" učinio za 2 miliona, da su ocijenili da će oni raditi sa gubitkom i nisu više htjeli da u tome učestvuju jer ne rade sa gubiticima. Dakle, firma "Mining&Drilling" je iz razloga dugoročne poslovne politike, obzirom da su osnivači i vlasnici građani iz Bosne i Hercegovine, iz K. koji su dugo radili u Njemačkoj, u firmi koja se bavi sličnim poslovima i tu stekli znanje i stekli kapital za nabavku mehanizacije i ranije u dva navrata u ime te njemačke firme i vršili poslove ranijeg bušenja, dakle, oni su perspektivi ocijenili da se njima isplati, da dobiju taj posao, da dobiju reference, da se mogu i kasnije javljati kao neko ko će vršiti te poslove za Rudnik soli. Na kraju, tužitelj je svo vrijeme ignorisao činjenicu da se vrijeme događanja ovih radnji, koje on označava kao dogovor za

izvršenje krivičnog djela odnosno udruživanje dešava u vrijeme korone, gdje je bila na snazi Uredba sa zakonskom snagom kojom se daje primat domaćim firmama i u poslovima gdje je 30% razlike u cijeni, da se primat daje domaćim firmama. Firma "Mining&Drilling" je domaća firma, pa sve i da su bili skuplji od Geopsa, Bugarske firme trebali su dobiti posao u skladu sa ovom Uredbom sa zakonskom snagom. Kada je riječ o statusu optuženih N.U. i S.F. moli da se obrati pažnja na njihove naloge za obavljanje službene radnje, oni su optuženi da prilikom pregleda mehanizacije i stručne osposobljenosti u Gračanici su utvrdili da firma "Mining&Drilling" ima potrebnu mehanizaciju, a da ima samo mali broj zaposlenih radnika i iz toga je tužilac izveo zaključak da su oni učesnici u radnji izvršenja krivičnog djela, a pri tome, potpuno zanemaruje činjenicu da su S.F. i N.U. u svom izvještaju naveli po kolonama mašine koje posjeduje navedena firma, mašine koje će biti iznajmljene i nabavljene, a istovjetnu radnju su obavili i u firmi Geops, gdje su našli da Geops ima neke mašine će ih imati u vrijeme izvođenja radova.

Optuženi E.B.1, S.F. i N.U. su prihvatili navode svog branitelja date u odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja.

Branitelj optuženog A.S.1, advokat Ćosićkić Enver iz Tuzle je izjavio da u cijelosti ostaje kod odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja, te ukazao da se ime njegovog branjenika uopšte ne pominje u procedurama i u cijelosti se pridružuje izlaganju advokata Radončić Mensura, a optuženi A.S.1 je prihvatio navode svog branitelja.

Branitelj optuženog Dž.M., advokat Sead Mujačić je izjavio da u cijelosti ostaje kod svih navoda datih u pismenom odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja, te da tužiteljstvo nije dokazalo na koji način je njegov branjenik podstrekao E.B.1 da učini krivična djela za koja je optužen.

Optuženi Dž.M. je prihvatio sve navode svog branitelja datih u pismenom odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja.

Branitelj optuženog A.T., advokat Omar Malohodžić je ostao kod navoda datih u pismenom odgovoru na žalbu i u završnom izlaganju, te smatra da je žalba tužitelja neosnovana, te se u cijelosti pridružuje navodima advokata Radončić Mensura, a kada je u pitanju svjedoka H. da je ovaj svjedok naveo da se nije ni žalio niti je bilo osnova za žalbu, a ovaj svjedok je predstavnik Bugarske firme. Dakle, sam konkurent smatra da nije bilo osnova za žalbu kada je u pitanju tenderski postupak.

Optuženi A.T. je prihvatio navode svog branitelja.

Branitelj optuženog A.Č., advokat Hogić Enver je naveo da u cijelosti ostaje kod svih navoda datih u pismenom odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja.

Optuženi A.Č. je izjavio da prihvata sve navode svog branitelja datih u pismenom odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja, te je dopunio djelimično izlaganje advokata Radončić Mensura, te naveo da nije samo ugovorom bilo definirano vrijeme kad i šta moraju imati, nego je to urađeno u tenderskoj dokumentaciji, znači u opštim i posebnim uslovima koji su jednaki za sve ponuđače, dakle oprema i ljudstvo se mora imati 30 dana prije izvođenja radova, prije čega dođe Federalna inspekcija i utvrdi ispunjenje uslova, a što je kompanija "Mining&Drilling" i ispunila. Također, po pitanju preferencije za domaće proizvode koja jeste postojala kao uredba da do 30% domaći ponuđač može biti skuplji

napomenuo je da se ta odredba nije mogla primijeniti u konkretnoj nabavci, jer je obaveza bila da ta napomena stoji u tenderu, u objavi za tender. Pretpostavlja da je ponuđač „Mining&Drilling“ računao na tu opciju, pa je u prvom krugu bio znatno skuplji nego u drugom. Dakle, komisija nije mogla uzeti u obzir tu činjenicu o preferencionalnom tretmanu domaćeg, jer ta odredba nije navedena u međunarodnom tenderu. Na kraju je naveo da je poprilično šokiran pogrešnim navodima i netačnom izjavom tužitelja koji je rekao citiram „direktor koji potpiše ovaj ugovor treba ga strijeljati“ da je on to izjavio, jer on to nikad nije izjavio. Dolaskom u Rudnik bio je upoznat sa Pravilnikom o nabavkama i bio začuđen zašto se ne radi po Zakonu o javnim nabavkama, kad je obrađivao Pravilnik, vidio je da ima neuobičajenih odredbi koje se odnose na mogućnost da neko ko ne bude kvalifikovan u prvom krugu, čak ako i ne učestvuje u prvom krugu, može učestvovati u drugom krugu tzv. pregovaračkom. Smatrao je da to nije uredu, zbog onih koji u prvom drugu učestvuju i rizikuju cijenu. O tome je poslao sms poruku doktoru pravnih nauka N.B.1, koja je bila član Nadzornog odbora Rudnika. Tema je bila da se promijeni Pravilnik, da direktor preveliku odgovornost može imati zbog odredbi Pravilnika. Međutim Nadzorni odbor nije smatrao da je to pravo vrijeme da se treba promijeniti Pravilnik i bio je dužan da radi po Pravilniku.

Branitelj optuženog A.H., advokat Bakir Hećimović u odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja je izjavio da je A.H. jedina osoba koja nije obuhvaćena optužnicom za krivično djelo – Udruživanje radi činjenja krivičnih djela koji je u momentu kada je odbio da svjedoči pred tužiteljstvom onako kako je to tužitelj želio, našao se na optužnici, a u žalbi kantonalnog tužitelja se njegov branjenik i ne spominje.

Optuženi A.H. je prihvatio sve navode svog branitelja date u odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda kantonalnog tužitelja, pri tome cijeneći i pismene odgovore na žalbu branitelja optuženih i optuženih i po službenoj dužnosti, u smislu člana 321. ZKP FBiH, da li je na štetu optuženih povrijeđen Krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalbom kantonalnog tužitelja se ukazuje da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1 tačka i) ZKP FBiH koju vidi u tome što je prvostepeni sud materijalne dokaze optužbe koji su navedeni na stranicama 54, 55, 56 i 57 optužnice ocijenio kao nezakonitim dokazima kao i materijalnu dokumentaciju Ministarstva privrede TK (dokazi označeni kao „H“ u optužnici), ali da je te dokaze koristila odbrana optuženog A.S.1 i koje je prvostepeni prihvatio i izvršio analizu istih, a radi se o dokazima Plan i ostvarenje plana poslovanja za 2020 godine, prijedlog Rudnika soli Tuzla od decembra 2020 godine, Revidirani plan poslovanja za 2020 godinu- prijedlog, Rudnik soli Tuzla d.d. od decembra 2020 godine, Zaključak Vlade TK broj 02/1-05-30252/19 od 03.10.2019 godine, Zaključak Vlade TK broj 02/1-05-37490/19 od 26.12.2019 godine, Zaključak Vlade TK broj 02/1-18-326940/19 od 30.12.2019 godine, Akt Ministarstva pravde upućen Rudniku soli Tuzla na ruke direktora, predsjednika Nadzornog odbora ispred državnog kapitala broj 03/1-5-103/20 od 06.01.2020. godine, odluka Nadzornog odbora Rudnika soli Tuzla broj: 01-3/20-518 od 04.02.2020. godine, akt Rudnika soli Tuzla upućen Ministarstvu pravde broj: 02-16/20-767 od 19.02.2020. godine, a koji dokazi su za sud bili ključni u donošenju odluke za oslobađanje ovog optuženog za krivično djelo koje mu je optužnicom stavljeno na teret.

Ovi žalbeni prigovori kantonalnog tužitelja nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude (strana 72. pasus zadnji i strana 73.) proizilazi da je prvostepeni sud izdvojio dokaze priložene od strane kantonalnog tužiteljstva kao nezakonite iz razloga što isti nisu bili pribavljeni na zakonit način, odnosno zbog povrede procedure propisane odredbom člana 79. stav 1. i 2. i člana 80. stav 1. ZKP FBiH, a koji dokazi su taksativno navedeni u obrazloženju pobijane presude na strani 72. i 73. Prema obrazloženju pobijane presude ovi dokazi su izuzeti bez naredbe suda, niti je postupljeno u skladu sa odredbom člana 80. ZKP FBiH, kojom je propisano oduzimanje predmeta bez naredbe suda, niti se radilo o dobrovoljnoj predaji predmeta o čemu bi se sačinio Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta na kojem bi taksativno bili navedeni predmeti koji su oduzeti od držaoca predmeta u konkretnom slučaju dokumentacije na koju se tužitelj poziva u žalbi, pa se onda u takvom slučaju ti dokazi optužbe mogli koristiti.

Kantonalni tužitelj u žalbi navodi da je prvostepeni sud na strani 98., 120., 121., 122., 123., 124. i 125. obrazloženja pobijane presude, dokaze na koje ukazuje žalbom a koje je prvostepeni sud izdvojio kao nezakonite i to: Plan i ostvarenje plana poslovanja za 2020 godine, prijedlog Rudnika soli Tuzla od decembra 2020 godine, Revidirani plan poslovanja za 2020 godinu- prijedlog, Rudnik soli Tuzla d.d. od decembra 2020 godine, Zaključak Vlade TK broj 02/1-05-30252/19 od 03.10.2019 godine, Zaključak Vlade TK broj 02/1-05-37490/19 od 26.12.2019 godine, Zaključak Vlade TK broj 02/1-18-326940/19 od 30.12.2019 godine, Akt Ministarstva pravde upućen Rudniku soli Tuzla na ruke direktora, predsjednika Nadzornog odbora ispred državnog kapitala broj 03/1-5-103/20 od 06.01.2020. godine, odluka Nadzornog odbora Rudnika soli Tuzla broj: 01-3/20-518 od 04.02.2020. godine, akt Rudnika soli Tuzla upućen Ministarstvu pravde broj: 02-16/20-767 od 19.02.2020. godine, cijenio i analizirao kao dokaze odbrane optuženog A.S.1.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud cijenio dokaze po prijedlogu odbrane optuženog A.S.1 i to izvod iz zapisnika sa pete sjednice Uprave Rudnika soli Tuzla od 23.01.2020. godine, izvod iz zapisnika sa treće sjednice Nadzornog odbora Rudnika soli Tuzla od 21.01.2020. godine, zapisnika sa sjednice Nadzornog odbora Rudnika soli Tuzla od 04.02.2020. godine, na kojim sjednicama se razmatrao prijedlog o usvajanju plana poslovanja Rudnika soli Tuzla za 2020 godinu, te da je na sjednici Nadzornog odbora od 04.02.2020. godine usvojen plan poslovanja Rudnika soli Tuzla za 2020 godinu, na temelju čega je donijeta odluka Nadzornog odbora Rudnika soli Tuzla od 04.02.2020. godine, a koji dokazi su ukazivali na činjenicu da je dana 04.02.2020. godine usvojen plan poslovanja Rudnika soli DD Tuzla za 2020 godinu. Isto tako kako to proizilazi iz obrazloženja pobijane presude prvostepeni sud je cijenio Zaključak Vlade TK broj 02/1-18-26949/19 od 30.12.2019. godine u vezi okolnosti da je na sjednici Uprave društva Rudnika soli Tuzla koja je održana dana 09.01.2020 godine na kojoj sjednici je uvršten u dnevni red Informacija o Zaključku Vlade TK od 30.12.2019 godine. S tim u vezi jasno iz obrazloženja pobijane presude proizilazi koje dokaze je sud cijenio kada je u pitanju optuženi A.S.1 i na koje okolnosti, a kada su u pitanju dokazi Zaključak Vlade TK od 26.12.2019. godine, akt Ministarstva pravde upućen Rudniku soli Tuzla na ruke direktora i predsjednika Nadzornog odbora od 06.01.2020 godine, odluka Nadzornog odbora Rudnika soli Tuzla od 04.02.2020. godine, akt Rudnika soli upućen Ministarstvu pravde od 19.02.2020. godine, a kako to proizilazi iz obrazloženja pobijane presude (strana 125) ne proizilazi da su ovi dokazi analizirani niti cijenjени kao dokazi odbrane optuženog A.S.1. Nadalje, prvostepeni sud je kao dokaze odbrane A.S.1 cijenio zapisnike sa sjednice Nadzornog odbora Rudnika Soli Tuzla od 23.01.2020. godine, 21.01.2020. godine, 04.02.2020. godine, na kojim sjednicama je razmatran prijedlog u vezi usvajanja Plana poslovanja Rudnika soli Tuzla za 2020. godinu, a zaključak Vlade TK od 30.12.2019. godine u vezi okolnosti samo da je na sjednici Uprave

društva Rudnika soli Tuzla od 09.01.2020. godine na dnevni red stavljena informacija o ovom zaključku Vlade TK, a ne da je cijenio kao dokaze odbrane Plan poslovanja Rudnika soli Tuzla za 2020. godinu i zaključak Vlade TK od 30.12.2019. godine kao dokaze odbrane A.S.1. Stoga se neosnovano žalbom kantonalnog tužitelja ukazuje da je prvostepeni sud cijenio dokaze i to Plan i ostvarenje plana poslovanja za 2020 godine, prijedlog Rudnika soli Tuzla od decembra 2020 godine, Revidirani plan poslovanja za 2020 godinu- prijedlog, Rudnik soli Tuzla d.d. od decembra 2020 godine, Zaključak Vlade TK broj 02/1-05-30252/19 od 03.10.2019 godine, Zaključak Vlade TK broj 02/1-05-37490/19 od 26.12.2019 godine, Zaključak Vlade TK broj 02/1-18-326940/19 od 30.12.2019 godine, Akt Ministarstva pravde upućen Rudniku soli Tuzla na ruke direktora, predsjednika Nadzornog odbora ispred državnog kapitala broj 03/1-5-103/20 od 06.01.2020. godine, odluka Nadzornog odbora Rudnika soli Tuzla broj: 01-3/20-518 od 04.02.2020. godine, akt Rudnika soli Tuzla upućen Ministarstvu pravde broj: 02-16/20-767 od 19.02.2020. godine kao dokaze odbrane optuženog A.S.1, koji su izdvojeni kao nezakoniti dokazi, pa samim tim nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH, kantonalni tužitelj u žalbi navodi da je prvostepeni sud prekoračio optužbu na način što je za podlogu svoje odluke obuhvatio i period do februara 2023 godine, kao vrijeme izdavanja potvrde „Rudnika soli Tuzla“ da su ugovoreni radovi shodno potpisanom ugovoru između „Rudnika soli Tuzla, i pravnog lica “Mining&Drilling“ d.o.o. Gračanica okončani, odnosno u potpunosti izvedeni, kako je to prvostepeni sud na stranicama 187. i 188. obrazloženja pobijane presude utvrdio.

Ovi žalbeni prigovori kantonalnog tužitelja nisu osnovani, jer iz izreke pobijane presude proizlazi da prvostepeni sud nije vršio bilo kakve modifikacije u odnosu na činjenični opis dat u optužnici, niti je vršio bilo kakve izmjene u pravnoj kvalifikaciji djela u odnosu na onaj dat u optužnici, a ova bitna povreda odredaba krivičnog postupka ne može biti počinjena navodima da su u obrazloženju presude cijenjени dokazi koji obuhvataju period od februara 2023. godine.

Odredbom člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH je propisano da bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji ako je optužba prekoračena.

Okolnost da je prvostepeni sud u presudi analizirao dokaze koji su nastali nakon učinjenja krivičnog djela koje je optuženima stavljeno na teret ne znači da je na taj način počinjena navedena bitna povreda odredaba krivičnog postupka na koju ukazuje kantonalni tužitelj u žalbi, jer se navedena bitna povreda može odnositi samo na zakonsko ograničenje u vezi vezanosti presude za optužbu, imajući u vidu odredbu člana 295. stav 1. ZKP FBiH kojom je propisano da se presuda može odnositi samo na osobu koja je optužena i samo na djelo koje je predmet optužbe sadržane u potvrđenoj, odnosno na glavnom pretresu izmijenjenoj optužnici. U konkretnom krivičnopravnom slučaju prvostepeni sud nije povrijedio citiranu zakonsku odredbu, budući da je izrekom pobijane presude odlučio u optužnici u odnosu na sve optužene i krivična djela za koja su optuženi, pa se neosnovano žalbom kantonalnog tužitelja pobija prvostepena presuda zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH.

Nadalje, pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, kantonalni tužitelj u žalbi navodi da je izreka presude protivriječna razlozima, jer je prvostepeni sud optužene oslobodio od optužbe

na temelju člana 299. tačka c) ZKP FBiH, a u obrazloženju presude izvodi zaključak u odnosu na optužene N.U. i S.F. da tužiteljstvo nije dokazalo na strani ovih optuženih postojanje jednog od osnovnih bitnih obilježja krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH.

Provjeravajući ove žalbene prigovore kantonalnog tužitelja ovaj sud je utvrdio da iz obrazloženja pobijane presude, prvostepeni sud je nakon analize dokaza u odnosu na ove optužene izveo zaključak da nije dokazano izvedenim dokazima da se u radnjama ovih optuženih stiču obilježja krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, pa stoga izreka pobijane presude nije protivriječna razlozima kako se to neosnovano ukazuje žalbom kantonalnog tužitelja, niti je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Pobijajući prvostepenu presudu kantonalni tužitelj u žalbi navodi da prvostepeni sud nije izvršio ocjenu dokaza u skladu sa odredbom člana 296. stav 2. ZKP FBiH i nije dao razloge o dokazanim ili nedokazanim činjenicama u skladu sa članom 305. stav 7. ZKP FBiH, zbog čega pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama i da je na taj način počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Neosnovano se žalbom kantonalnog tužitelja prigovara da u pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, čime bi bila učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, jer je odredbom člana 305. stav 7. ZKP FBiH propisano da će sud u obrazloženju pismeno izradene presude, između ostalog, određeno i potpuno iznijeti koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući naročito ocjenu vjerodostojnosti proturiječnih dokaza, te kojim razlozima se rukovodio pri rješavanju pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo, jer je suprotno žalbenim navodima kantonalnog tužitelja prvostepeni sud u obrazloženju svoje presude dao razloge na kojima je zasnovao svoju odluku i u obrazloženju pobijane presude potpuno i određeno iznio koje činjenice smatra dokazanim i iz kojih razloga i dao razloge zbog čega nalazi da nije dokazano da su optuženi počinili krivična djela za koja su optuženi i zbog čega je optužene u nedostatku dokaza oslobodio od optužbe, pa tako nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH na koju se ukazuje žalbom kantonalnog tužitelja.

Kantonalni tužitelj u žalbi navodi da prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude nije dao obrazloženje u vezi dokaza koji su izvedeni od strane optužbe, pa tako ukazuje na iskaze N.H., I.A.S.1, L.E., M.R., I.Č., N.K., E.D.1, kao i na iskaze vještaka Rizvić Avnija i Mladena Stupara.

U obrazloženju pobijane presude je navedeno da su po prijedlogu optužbe saslušani gore navedeni svjedoci i vještaci, međutim nasuprot žalbenim prigovorima kantonalnog tužitelja iskaze svjedoka N.H., M.R., I.A.S.1 i E.D.1 prvostepeni sud je cijenio kao dokaze optužbe u obrazloženju pobijane presude pozivajući se na relevantne dijelove iskaza ovih svjedoka koji su bitni za odlučivanje u ovom predmetu, a sama okolnost da iskazi ovih svjedoka nisu u cijelosti sadržajno navedeni u presudi, ne može predstavljati povredu odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH. Nije sporno da je svjedokinja N.K. svjedočila na okolnosti da je kao ekonomista bila članom komisije zajedno sa N.U. i S.F. koji su izvršili obilazak firme "Mining&Drilling" kako bi sačinila troškovnik za „Rudnik soli Tuzla“ u vezi cijena ponuđenih na tenderu, o čemu je sačinjen i izvještaj. Međutim, suprotno žalbenim

prigovorima kantonalnog tužitelja, iskaz ove svjedokinje, kao svjedoka optužbe, prvostepeni sud je cijenio u odnosu na izvođenje činjeničnih i pravnih utvrđenja u odnosu na optužene S.F. i N.U., pa je tako u obrazloženju pobijane presude od strane 160. do strane 162. prvostepeni sud utvrdio da na temelju izvedenih dokaza optužbe nije dokazano da su optuženi N.U. i S.F. počinili krivična djela koja su im optužnicom stavljena na terete, pa se stoga ukazuju neosnovanim prigovori kantonalnog tužitelja da prvostepeni sud nije cijenio iskaz svjedokinje N.K.. Tokom postupka proveden je dokaz saslušanjem vještaka Rizvić Avnija i Mladena Stupara koji su vještačili mobilne telefone optuženih i drugih lica kako je to navedeno u njihovom pismenom nalazu i mišljenju koji su iznijeli na glavnom pretresu, a odnosi se na sadržaj telefonskih komunikacija između optuženih, kao i između optuženih i drugih lica.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud detaljno analizirao i cijenio sadržaj telefonskih komunikacija kao dokaze, pa sama okolnost da prvostepeni sud se nije izjasnio da li prihvata ili ne prihvata nalaz vještaka Rizvić Avnija i Mladena Stupara, u situaciji kada je nalaz ovih vještaka poslužio i kao temelj u donošenju odluke prvostepenog suda kao dokaz, pa se i u ovom dijelu prigovori kantonalnog tužitelja cijene neosnovanim.

Kantonalni tužitelj u žalbi navodi da prvostepeni sud nije cijenio protivriječnosti u izvedenim dokazima, odnosno nije dao ocjenu vjerodostojnosti protivriječnih dokaza, pa u tom pravcu u žalbi navodi da kada je u pitanju odlučna činjenica koja se odnosi na kvalifikaciju "Mining&Drilling" za učešće u tenderu iznio stanovište prvostepenog suda u odnosu na ovu činjenicu, da nije dokazano da privredno društvo "Mining&Drilling" u vrijeme izbora najboljeg ponuđača nije ispunjavalo uvjete predviđene članom 7. predmetnog Tendera, a za ovakvo utvrđenje cijenio iskaze svjedoka N.D. i S.Dž., koji iskazi su po ocjeni tužiteljstva protivriječni u vezi ovih odlučnih činjenica, pa tako u žalbi prezentira dio iskaza svjedoka N.D. kao osobe koja posjeduje stručna znanja iz rudarske oblasti, a s druge strane odbrana nije provodila dokaze, odnosno nije predložila stručne svjedoke koji bi dali drugačije mišljenje, međutim kantonalni tužitelj u žalbi konkretno ne navodi u čemu su protivriječni iskazi navedenih svjedoka N.D. i S.Dž., pa se ovakvi paušalni prigovori kantonalnog tužitelja nisu mogli ni ispitati.

Nadalje, u okviru ovog žalbenog osnova kantonalni tužitelj u žalbi ukazuje na stanovište prvostepenog suda koji je izveo zaključak u vezi odlučne činjenice da pravno lice "Mining&Drilling" ispunjava uvjete propisane tenderom, a da je ovako stanovište izveo i iz iskaza stručnog svjedoka N.D. koji je dao svoje stručno mišljenje vezano za ispunjavanje uvjeta po tenderu za pravno lice "Mining&Drilling" da sud ne može davati svoja stručna mišljenja, jer nema potrebna iskustva, pa nalazi da je ovakav stav i zaključak prvostepenog suda protivriječan dokazima, odnosno iskazu svjedoka N.D.. Kantonalni tužitelj u žalbi ukazuje i na stanovište prvostepenog suda u pogledu iznošenja zaključaka za optuženog A.Č., pri tome u žalbi prezentirajući sadržine razgovora između ovog optuženog i A.K., zatim sadržaj pisane komunikacije između N.U. i Dž.M., između optuženog A.Č. i A.H., kao i komunikacije između Dž.M. i njegovog sina F. čije sadržaje prezentira u ovom dijelu žalbe da ovi dokazi su protivriječni zaključku prvostepenog suda u odnosu na optuženog A.Č. koji je prema stavu kantonalnog tužitelja, što proizlazi iz sadržaja komunikacija Dž.M. i N.U. diktirao cijene tendera. Nadalje, kantonalni tužitelj u žalbi ukazuje da i u odnosu na odlučnu činjenicu kvalifikacija "Mining&Drilling" na učešće na tenderu da iz komunikacije A.H. i A.Č. ukazuju na povezanost ovih optuženih, te da je stav prvostepenog suda koji je utvrdio drugačije suprotan dokazima, kao i stav prvostepenog suda da nije dokazano da su optuženi

Dž.M. i A.M.1 stvorili kriminalni plan na način kako je to navedeno u optužnici, jer je to suprotno dokazima, odnosno komunikaciji A.M.1 i Dž.M., čiji sadržaj tužitelj navodi u žalbi.

Odredbom člana 305. stav 7. ZKP FBiH je između ostalog propisano da je sud dužan da da ocjenu vjerodostojnosti protivriječnih dokaza, a ne protivriječnosti između izvedenih dokaza i činjeničnih i pravnih zaključaka suda kako to se ukazuje žalbom kantonalnog tužitelja, zbog čega je iste ovaj sud ocijenio neosnovanim.

Kantonalni tužitelj pobija prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH, te u žalbi citira odredbu člana 305. stav 7. ZKP FBiH, kojom je između ostalog propisano da je sud dužan dati valjano obrazloženje zbog čega nije uvažio pojedine prijedloge stranaka, pa u nastavku žalbe u okviru ovog žalbenog osnova navodi da je optužba dokazala da su optuženi svaki na svoj način pogodovali pravnom licu "Mining&Drilling" ublažavanjem uslova kako bi dobili sporne tendere i pribavili sebi korist, te da je tužiteljstvo predlagalo da se pribave dokazi da je u kasnijim tenderima "Mining&Drilling" bila jedini ponuđač, što znači da je nakon godinu dana od spornog tendera cijena izvođenja bušotina porasla za dvostruki iznos i da je na taj način ostvaren kriminalni plan M., ali je sud odbio ovaj prijedlog tužiteljstva neopravdano, a radilo se o važnom dokazu optužbe kojim bi se potvrdili navodi optužnice, a da za to u obrazloženju presude nije dao razloge zbog čega nije uvažio ovaj prijedlog tužitelja, na koji način je povrijedio pravo jednakosti u postupanju, propisano odredbom člana 15. ZKP FBiH.

Iz obrazloženja pobijane presude (strana 78. i 79.) prvostepeni sud je dao jasne i određene razloge zbog čega nije prihvatio ovaj prijedlog kantonalnog tužitelja, a koje razloge kao valjane prihvata i ovaj sud, pa stoga suprotno žalbenim navodima kantonalnog tužitelja nije povrijeđena odredba člana 305. stav 7. ZKP FBiH, slijedom toga ukazuju se neosnovanim žalbeni prigovori kantonalnog tužitelja da je povreda odredbe člana 305. stav 7. ZKP FBiH imala za posljedicu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. istog Zakona i da je to moglo biti od uticaja na pravilno i zakonito sudske odlučivanje u presudi, niti je povrijeđeno pravo jednakosti u postupanju.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog povrede Krivičnog zakona, kantonalni tužitelj u žalbi navodi da kada je u pitanju krivično djelo Primanje dara ili drugih oblika koristi za trgovinu uticajem iz člana 382. stav 2. KZ FBiH, koje je stavljeno na teret optuženima E.B.1 i A.H. da je prvostepeni sud u obrazloženju presude, kada su u pitanju ovi optuženi, naveo da se radnja izvršenja djela ogleda u protivzakonitom posredovanju kod upravljačke strukture „Rudnika soli Tuzla“, da se izvrši izbor "Mining&Drilling" za najboljeg ponuđača, što je apsolutno nepotrebno, jer to ne predstavlja obilježje tog krivičnog djela.

Odredbom člana 382. KZ FBiH je propisano krivično djelo primanje nagrade ili drugog oblika koristi za trgovinu utjecajem, pa tako stavom 2. istog člana je propisano da ko posreduje, koristeći svoj službeni ili društveni ili uticajni položaj ili drugi status da službena ili odgovorna osoba u institucijama u Federaciji ili strana službena osoba ili arbitar ili sudija porotnik izvrši ili ne izvrši službenu ili drugu radnju, bit će kažnjen kaznom zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine do 8 (osam) godina.

Kantonalni tužitelj u žalbi ukazuje da je došlo do povrede Krivičnog zakona i člana 313 tačka a) ZKP FBiH, kojim je propisano da povreda Krivičnog zakona postoji ako je Krivični zakon povrijeđen u pitanju da li je djelo za koje se optuženi goni krivično djelo.

Povreda Krivičnog zakona po ovom pitanju da li je djelo za koje se optuženi goni krivično djelo se može pojaviti u tri oblika i to kao pogrešna ocjena da li djelo za koje se tereti optuženi predstavlja ili ne predstavlja krivično djelo, kao pogrešna ocjena postojanja, odnosno nepostojanja konstruktivnih obilježja krivičnog djela i kao pogrešna ocjena postojanja ili nepostojanja protupravnosti.

Budući da se žalbom kantonalnog tužitelja ukazuje da je prvostepeni sud povrijedio Krivični zakon, jer je u obrazloženju presude u odnosu na optužene E.B.1 i A.H. naveo da se radnja izvršenja ogleda u „protuzakonitom“ posredovanju kod upravljačke strukture „Rudnik soli Tuzla“, a to ne predstavlja obilježje tog krivičnog djela, to prvostepeni sud nije povrijedio Krivični zakon u smislu odredbe člana 313 tačka a) ZKP FBiH, kako se to neosnovano ukazuje žalbom kantonalnog tužitelja.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kantonalni tužitelj u žalbi ukazuje na dokaze koji su izvedeni na glavnom pretresu, posebno na iskaz svjedoka N.D., čiji iskaz prezentira u žalbi, na iskaz svjedoka N.H., koji iskaz također prezentira u žalbi, kao i odgovore ovog svjedoka date prilikom unakrsnog ispitivanja, a u nastavku žalbe u okviru ovog žalbenog osnova analizirao i prezentirao sadržaje komunikacija kako je to navedeno u žalbi, a radi se o dokazima o sadržini presretnutih telefonskih razgovora prilikom provođenja posebnih istražnih radnji, a prema kojim dokazima, po stavu iz žalbe kantonalnog tužitelja su potvrđeni navodi optužnice da su optuženi počinili krivična djela koja su im stavljena na teret optužnicom. U žalbi navodi da u ovom krivičnom predmetu, predmet optuženja je bio dodjela pravnom licu „Mining&Drilling“ u vidu izbora najpovoljnijeg ponuđača za izvođenje radova na istražno eksploatacionim bušotinama u „Rudniku soli Tuzla“, iako navedeno pravno lice nije ispunjavalo uvjete koji su propisani tačkom 7. Tendera, a da je optuženi E.B.1 organizovao grupu ljudi koju su činili optuženi A.S.1, A.Č., A.T., S.F. i N.U., koji bi sproveli kriminalni plan optuženog Dž.M. za učešće na budućim tenderima za izbor najpovoljnijeg ponuđača za izvođenje radova na istražno eksploatacionim bušotinama u „Rudniku soli Tuzla“ svjesni da djeluju kao članovi grupe, a što su i htjeli, iako su svi optuženi znali i bili svjesni toga da navedeno pravno lice „Mining&Drilling“ ne ispunjava uvjete za učešće na tenderu, te da su dokazi koji su izvedeni na glavnom pretresu činjenične navode iz optužnice potvrdili. S tim u vezi kantonalni tužitelj u žalbi se poziva na iskaz svjedoka N.D. čije dijelove iskaza prezentira u žalbi, na iskaz N.H. predstavnika firme „Geops Bolkan“ iz Bugarske i na dokaze sadržaje komunikacija koje su navedene u žalbi, a radi se o dokazima koji su rezultat posebnih istražnih radnji, kao i dokazi koji su pribavljeni vještačenjem telefona optuženih i drugih lica, kao i dokazi koji su u optužnici označeni pod tačkom F u optužnici, kao i sadržaj razgovora broj: 4646 od 19.07.2019. godine vezano za dogovor kada je uspostavljen kontakt između E.D.2 i E.B.1, kada je dogovoreno da se E.B.1 sastane sa A.M.1, zatim sadržaj SMS poruka između optuženih A.T. i E.B.1, razgovor između Dž.M. i A.S.1, na komunikaciju između E.B.1 i M.B., između E.D.2 i Dž.M., presretnutu komunikaciju označenu brojem 11 između A.S.1 i A.T. i pod brojem 14 između A.S.1 i A.M.1, komunikaciju broj 43 i 65, između E.B.1 i A.S.1, komunikaciju broj 56 između A.S.1 i Dž.B., komunikaciju broj 127 između A.T. i A.S.1, komunikaciju broj 180 između A.S.1 i Z.S. kao i na komunikaciju broj 184 i 188 između A.S.1 i Dž.B., komunikaciju brojem 172 i 356 između A.S.1 i A.M.1, te na iskaz M.R. koja je bila član Nadzornog odbora „Rudnika soli Tuzla,“ koja je u svom iskazu potvrdila da je obaveza društva pribavljanje saglasnosti nadležnog Ministarstva. Nadalje, u žalbi ukazuje i na komunikaciju 173, 174 i 368, između A.S.1 i N.B.2, komunikaciju broj: 765 između Dž.M. i E.D.2, komunikaciju broj: 282 između Dž.M. i A.M.1 i komunikaciju broj 1277 između istih lica, kao i komunikaciju pod brojem 782 između E.B.1 i M.M., čije

sadržaje je tužitelj naveo u žalbi, na komunikaciju broj 1470 između Dž.M. i izvjesne osobe E., iz koje proizlazi da Dž.M. obavještava tu osobu da će biti tender u Tuzli Rudnika soli Tetima i da će se oni ubaciti jer nema nikog osim njih, zatim na komunikacije broj 2913 i 2915, komunikacije broj 4094, 1284, 3432, 3471, 3437, između Dž.M. i F.M.. U žalbi navodi, da je ministar A.H. na svoj način upućen za osiguravanje uvjeta za dobijanje tendera za firmu "Mining&Drilling" što potvrđuje komunikacija označena pod brojem 3298 između M.M. i A.H., kao i komunikacija označena pod brojem 1815 između M.M. i A.S.1. Nadalje kantonalni tužitelj u žalbi navodi da su u vezi tendera vođeni razgovori između M. i E.B.2, pa tako ukazuje na komunikaciju broj 5285 između Dž.M. i A.M.1, komunikaciju broj 5361 između Dž.M. i E.B.2 iz kojih proizilaze razgovori u vezi ispunjenja uslova tendera, te problemima oko ispunjenja uslova tendera, pa sve navedeno prema stavu kantonalnog tužitelja iz žalbe proizlazi da je A.H. aktivno uključen u realizaciju tendera na način da se isti dodijeli firmi "Mining&Drilling". Nadalje, u žalbi ukazuje i na komunikacije pod rednim brojem 2401 između A.M.1 i njegove supruge A.M.2, na komunikaciju pod rednim brojem 6392 između Dž.M. i F.M., na komunikaciju označenu pod brojem 6394 između Dž.M. i njegove majke. Kantonalni tužitelj u žalbi navodi da ponuđač "Mining&Drilling" nije bi kvalifikovan, odnosno da nije ispunjavao uvjete tendera, dok je ponuđač „Geops Bolkan“ evidentno ispunjavao sve uvjete tendera, što proizlazi iz komunikacija pod brojem 6418, 6422, 6430, 2442, 2448, 2332, 752, 2449, 9725, 2525, 2550 iz kojih proizlazi da je izvjesno da firma "Mining&Drilling" ne ispunjava uvjete u tom krugu, te da se započnu aktivnosti da se Bugarska firma izbaci iz dalje procedure, posebno ukazao na iskaz N.H. koji je potvrdio da je njihova dokumentacija bila validna, vjerodostojna i potpuna. Nadalje u žalbi, u pogledu pronalaženja greške u dokumentaciji Bugarske firme ukazuje na komunikaciju 6692, 2618, 2697, 2119, 10375, 10498, 1058, čiji sadržaj prezentuje u žalbi, a iz videosnimki, iz zapisa od strane SIPA-e vidljivo je da se na benzinskoj pumpi Hrastik sastaju E.B.1 i A.T., te da zbog svih radnji optuženih je došlo do poništenja i obustave tendera, pa u tom smislu navodi da to potvrđuju komunikacije pod brojem 7056, 1054, 10604, 2863, 7190, 7234, čiji sadržaj navodi u žalbi, iz kojih proizlazi da se nastoje izmijeniti uslovi tendera i pogodovanje firmi "Mining&Drilling". U nastavku žalbe kantonalni tužitelj ukazuje na treći dio kriminalnog plana i na komunikaciju označenu pod brojem 773, na komunikaciju između Dž.M. i njegovog sina F.M. čiji sadržaj navodi u žalbi iz kojih komunikacija prema stavu kantonalnog tužitelja proizlazi pojačana uloga A.H. u pogodovanju firmi "Mining&Drilling", te potvrđuje učešće E.B.1, a preduzimanje dužnosti optuženi A.Č. nastavlja sa aktivnostima na tenderu, što dokazuje komunikacija između Dž.M. i F.M., čiji sadržaj prezentira u žalbi iz kojih proizlaze niz sastanaka između M. i E.B.1. Nadalje u žalbi ukazuje i na povezanost E.B.1 i A.Č. i na njihovu međusobnu komunikaciju, te komunikaciju između A.Č. i A.T., a u vezi smjene izvršnih direktora, a iz dokaza koji su označeni u optužnici pod „G4“ a koji se odnose na formiranje komisije, o čemu su svjedočili i svjedoci I.I. i Dž.B.. Prema stavu iz žalbe kantonalnog tužitelja okolnost da "Mining&Drilling" je i dalje ostavila ponudu u iznosu iz prvog tendera, da su nakon sastanka sa ministrom A.H. i E.B.1 utvrdili da će naći neku caku Bugarima da se diskvalifikuju, a oni prođu. U žalbi ukazuje da su članovi komisije znali za nedostatke firme iz Gračanice koji čine nekvalifikovanim za taj posao i da se taj nedostatak morao otkloniti, pa u žalbi ukazuje, a kada su u pitanju lica koja su treba se angažovati a koja su imala iskustva u bušenju, na razgovore između Dž.M. i N.U. čije sadržaje prezentira u žalbi. Dalje u žalbi ukazuje i na komunikaciju pod brojem 4292 između A.H. i E.B.2, čiji sadržaj prezentira u žalbi i na komunikaciju pod rednim brojem 4901 između istih lica, iz kojeg proizlazi da A.H. prihvatio traženje E.B.2 da iskoristi svoj uticaj radi odobravanja drugog kruga iako nisu bili ispunjeni uvjeti. Nadalje u žalbi ukazuje i na odluke A.Č. o upućivanju na službeni put I.I., N.U. i S.F., kao komisije da provjeri i utvrdi kod Bugarske firme da li raspolaže kadrovskim potencijalima i opremom i na iskaz svjedoka I.I. koji je

potvrdio u iskazu da je ova firma ispunjavala sve uslove koji su traženi tenderom, pa kako nije bilo mogućnosti da se navedena firma isključi iz tenderske procedure, a radi stvaranja pretpostavki za otvaranje drugog kruga pregovaranja, optuženi A.Č. donosi posebna ovlašćenja za lica I.O., A.Š. i A.P., kako bi donijeli odluku o odobravanju drugog kruga i kako bi se pogodovalo firmi "Mining&Drilling", nakon čega je donijeta odluka od strane A.Č. o davanju posebnih ovlašćenja navedenim zamjenama izvršnih direktora i donesena odluka o prihvatanju prijedloga komisije da se ide u pregovarački postupak sa svim ponuđačima koji su učestvovali u prvom krugu i pored činjenice da je samo Bugarska firma bila kvalifikovana za poslove bušenja, pa ukazuje u žalbi na komunikaciju između Dž.M. i N.U. koja je sadržajno navedena u žalbi. U nastavku žalbe kantonalni tužitelj ukazuje na radnje N.U. i S.F. koji su kao članovi komisije sačinili izvještaj da firma "Mining&Drilling" u potpunosti posjeduje opremu i kadrove za izvođenje radova na bušotinama, a što je suprotno iskazu N.D.. Nadalje u žalbi ukazuje, a u vezi otvaranja ponuda i daljih aktivnosti nakon otvaranja ponuda na razgovor između A.Č. i Ž.V., A.Č. i A.T., A.Č. i O.V., A.Č. i H.T., te na komunikacije A.T. i njegovog učešća na realizaciji plana da se poništi tender, čije sadržaje komunikacije prezentira u žalbi.

Ovi žalbeni prigovori kantonalnog tužitelja nisu doveli u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja po prvostepenoj presudi.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostepeni sud cijenio relevantne dokaze u donošenju svoje odluke u skladu sa odredbom člana 296. stav 2. ZKP FBiH i to u odnosu na svaku tačku optužnice i u odnosu na sve optužene i da je ocjenom izvedenih dokaza izveo zaključak da nije dokazno da su optuženi počinili krivična djela koja su im optužnicom stavljena na teret, za što je dao valjane razloge u obrazloženju pobijane presude, pa i o odlučnoj činjenici koja se odnosi na nedostatak dokaza koji nesumnjivo upućuju na krivnju optuženih za krivična djela koja su im stavljena na teret optužnicom.

Kantonalni tužitelj u žalbi iznosi sadržinu razgovora koji su rezultat posebnih istražnih radnji, te sadržinu komunikacija, te vrši vlastitu ocjenu sadržaja razgovora i izvodi svoje zaključke šta proizlazi iz istih. Međutim, kantonalni tužitelj žalbom ne ukazuje u čemu nalazi pogrešan zaključak prvostepenog suda da u konkretnom slučaju nije dokazano da su optuženi izvršili krivična djela za koja su optuženi.

Prvostepeni sud je u obrazloženju pobijane presude (od strane 79. do strane 249.) analizirao i cijenio veliki broj dokaza u odnosu na svaku tačku optužnice i optužene, pri tome cijeneći upravo sadržaje komunikacija i na koje se kantonalni tužitelj poziva u žalbi, a koje ovaj sud nije posebno navodio u svojoj odluci, obzirom da je navedena komunikacija na koju se kantonalni tužitelj poziva u žalbi bila predmetom analize od strane prvostepenog suda.

Iz dokaza koji su provedeni tokom glavnog pretresa, a kako je to pravilno utvrdio i prvostepeni sud, sa sigurnošću nije dokazano da je optuženi Dž.M. prokurista u "Mining&Drilling" zajedno sa svojim ocem A.M.1 stvorio kriminalni plan i da je sa umišljajem podstrekao optuženog E.B.1 da formira grupu ljudi radi činenja povremenog krivičnog djela, odnosno da je isti uticao na optuženog E.B.1 kod budućeg izbora kao najpovoljnijeg ponuđača na tenderu za izvođenje istražno eksploatacionih bušotina u „Rudniku soli Tuzla“, za njegovu firmu "Mining&Drilling" i da je prikazao korist od toga, što je kod E.B.1 stvorilo volju da formira grupu ljudi kako bi svako na svoj način pogodovali navedenom pravnom subjektu za izvođenje radova na „Rudniku soli Tuzla“. Prije svega iz

samog činjeničnog opisa optužnice nisu ni navedene radnje optuženog Dž.M., na koji način je isti podstrekao optuženog E.B.1 da iskoristi svoj uticajni položaj kao ... stranke ... i da formira grupu ljudi, koji bi sproveli kriminalni plan Dž.M. i A.M.1, niti je izvedenim dokazima dokazano da je E.B.1, a nakon što je podstreknut od strane M. da organizuje kriminalnu grupu zbog povremenog učinjenja krivičnog djela, odnosno pogodovanja firmi "Mining&Drilling" u postupku natjecanja na tenderu za najboljeg ponuđača za izvođenje bušotina u „Rudniku soli Tuzla“, a potom da je E.B.1 posredovao kod odgovornih osoba „Rudniku soli Tuzla“ da izvrše službenu ili neku drugu radnju suprotno odredbama Statuta Pravilnika o radu i Pravilnika o nabavkama „Rudniku soli Tuzla,,. Prvostepeni sud je cijenio dokaze kao iskaz svjedoka E.D.2 i komunikaciju koja je ostvarena između optuženog E.B.1 i E.D.2, što u svojim iskazima nisu osporavali ni sami optuženi E.B.1 i Dž.M., a da sama činjenica da je u septembru mjesecu 2019 godine došlo do susreta između optuženog E.B.1 sa Dž.M. i A.M.1, nije dokaz iz kojeg bi sa sigurnošću bilo utvrđeno da je Dž.M. podstrekao E.B.1 da stvori kriminalnu grupu za učinjenje krivičnih djela, posebno ako se ima u vidu iskaz E.D.2 koji je u svom iskazu naveo razloge ovog druženja, ali isto tako u iskazu istakao da na tom druženju nije bilo govora o tenderu. Da nije dokazano da je optuženi E.B.1 počinio krivično djelo za koje je optužen, a kako je to pravilno utvrdio i prvostepeni sud na temelju analize izvedenih dokaza, kao i na temelju materijalnih dokaza komunikacije između E.B.1 i K.G., iskaz svjedoka K.G., a koja komunikacija se vodila na dogovor za druženje na području općine Srebrenik, na vikendici F.S., kao i iskaz F.S. kojeg je dao na glavnom pretresu, a posebno komunikacije koja je ostvarena između optuženog E.B.1 i A.S.2 iz koje proizlazi da A.S.2 poziva optuženog E.B.1, u kojem ga informiše vezano za firmu iz Gračanice, koja se prijavila na tender i odgovor optuženog E.B.1 A.S.2 u kojem je naveo da kada je u pitanju tender, da o svemu odlučuje komisija, da on apsolutno ništa ne odlučuje, niti želi imati bilo kakav uticaj, što potvrđuje u svom iskazu i svjedok A.S.2. Prvostepeni sud je cijenio iskaz svjedoka H.T. koji je naveo u svom iskazu da E.B.1 i on nikada nisu pričali na temu izbora izvođača radova u „Rudniku soli Tuzla“, niti je E.B.1 na njega vršio bilo kakav pritisak i zna da je E.B.1 kao predsjednik stranke zahtijevao od ljudi koji su na određenim funkcijama, odnosno pozicijama, a iz njihove stranke, da strogo vode računa o zakonskim procedurama, te potvrdio da E.B.1 u njihovim kontaktima nikada nije pominjao firmu "Mining&Drilling“, niti optuženog Dž.M..

Prvostepeni sud je na temelju izvedenih dokaza pravilno utvrdio da je E.B.1 kao ... stranke ... sa „Rudnikom soli Tuzla,, imao komunikaciju sa odgovornim osobama iz „Rudnika soli Tuzla“, ali iz navedenih komunikacija i njihove sadržine koja je navedena na strani 107. obrazloženja pobijane presude jasno proizlazi, a kako je to utvrdio pravilno i prvostepeni sud da se navedena komunikacija odnosila na kadrovsku politiku u Rudniku i investicije. Pored toga iz iskaza svjedoka M.M. v.d. direktora „Rudnika soli Tuzla“ koji je obnašao tu funkciju u vremenskom periodu od kraja marta 2020 do septembra 2020 godine proizlazi da sa optuženim E.B.1 nikada nije razgovarao u vezi tendera koji je predmet ovog postupka, te da je sa istim imao sastanke samo kao ... stranke ..., dok je obavljao dužnost v.d. direktora „Rudnika soli Tuzla“, pa je pravilno prvostepeni sud utvrdio da nisu dokazani navodi optužnice da je optuženi E.B.1 u prostorije stranke pozvao sve uticajne osobe rudnika v.d. direktora M.M., Dž.B., predsjednika nadzornog odbora A.T., A.S.1 i da su se na navedenom sastanku dogovarali uvjeti tendera. Prvostepeni sud je na okolnosti kako je došlo do navedenog sastanka cijenio dokaze komunikacije koje su navedene na strani 113 presude i pravilno utvrdio da iz ovih komunikacija, a i iskaza svjedoka M.M. i Dž.B. koji su saglasni da na navedenom sastanku nije dogovoreno da se tender za bušotine dodijeli firmi "Mining&Drilling“.

I po ocjeni ovoga suda pravilno je utvrđenje prvostepenog suda da dokazima izvedenim na glavnom pretresu nije dokazano da je komisija za provođenje tendera provodila aktivnosti pod uticajem E.B.1 za što je dao jasne i određene razloge koje prihvata i ovaj sud na strani 115. obrazloženja pobijane presude. Pored toga i po ocjeni ovoga suda prvostepeni sud je pravilno utvrdio na temelju izvedenih dokaza da provedeni tenderski postupak je bio u skladu sa propisima i aktima Društva, odredbama Statuta, Pravilnika o radu i Pravilnika o nabavkama „Rudniku soli Tuzla „, što u iskazima potvrđuju svjedoci I.I., M.M. i Dž.B., jer ovi svjedoci svojim iskazima nisu potvrdili da je optuženi E.B.1 na bilo koji način uticao na iste u tenderskom postupku koji je predmet optužbe.

Kada su u pitanju činjenične tvrdnje prvostepenog suda u odnosu na optuženog A.S.1, prvostepeni sud je analizom dokaza koji su navedeni na strani 123 obrazloženja pobijane presude, zapisnici sa sjednica Nadzornog odbora „Rudnika soli Tuzla“ održane 21.01.2020 godine, 23.01.2020 godine i 04.02.2020 godine kada je usvojen Plan poslovanja rudnika za 2020 godinu, Odlukom Nadzornog odbora od 04.02.2020 godine, a sadržaj odluke naveden je na strani 124 obrazloženja presude, što je u skladu sa članom 118. stav 1. Statuta „Rudnika soli Tuzla“ i u skladu sa odredbom člana 127. stav 5. Statuta „Rudnika soli Tuzla“ i pravilno utvrdio da optuženi A.S.1 nije samovoljno donio odluku broj: 02-02/20-663 u ime Društva kojom se započinje proces bušenja bušotina B-82,B-83,B-03,B-41,B-51i B52 na ležištu kamene soli Tetima, jer iz dokaza je utvrđeno da je Uprava društva jednoglasno donijela navedenu odluku, za što je prvostepeni sud dao jasne i određene razloge na stranama 125 do 137 obrazloženja pobijane presude, a koje razloge prihvata i ovaj sud kao valjane.

Prvostepeni sud je, a kako to prozilazi iz obrazloženja pobijane presude cijenio izvedene dokaze i pravilno utvrdio da nije dokazano da je optuženi A.T. postao član grupe koju je organizovao E.B.1. Prvostepeni sud je pri tome cijenio komunikacije između ovog optuženog i optuženog E.B.1(SMS poruke od 23.12.2019 godine) čiji je sadržaj naveden na strani 138. obrazloženja pobijane presude, zatim komunikaciju ovog optuženog sa optuženim A.S.1 (presretnuti razgovori od 13.03.2020 godine) čiji sadržaj je naveden na strani 139. obrazloženja pobijane presude i pravilno utvrdio da iz navedenih komunikacija nije dokazano da su optuženi A.T. i A.S.1 bili članovi kriminalne grupe koja je formirana u cilju da bi se pogodovalo pravnom licu “Mining&Drilling“ u izboru najboljeg ponuđača za izvođenje poslova bušenja u „Rudniku soli Tuzla“ po raspisanom tenderu koji je predmet ovog postupka, za što je u obrazloženju presude (strana 141) dao jasne i određene razloge koje kao pravilne prihvata i ovaj sud. Isto se odnosi i na komunikacije ostvarene između optuženih A.T. i A.S.1 sadržajno navedene na strani 141 obrazloženja pobijane presude. Pored činjenice da je na temelju rezultata dobivenim posebnim istražnim radnjama utvrđeno da je došlo do susreta optuženog E.B.1 i A.T. dana 04.09.2020 godine u nedostatku snimljenog sadržaja razgovora između istih, pravilno je prvostepeni sud zaključio da ovaj susret nema inkriminirajući karakter, odnosno nije dokazan sadržaj razgovora. Prvostepeni sud je analizom dokaza, komunikacije broj 1054 od 07.09.2020 godine ostvarene između A.T. i M.M. čiji sadržaj je naveden na strani 143 obrazloženja pobijane presude, pravilno utvrdio da optuženi A.T. nije na bilo koji način uticao na v.d. direktora „Rudnika soli Tuzla“, M.M. kada je u pitanju tender nego da se komunikacija svodila na dogovore oko sjednice Nadzornog odbora Rudnika. Nadalje, iz obrazloženja pobijane presude (strana 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150 i 151) proizilazi da je prvostepeni sud cijenio dokaze i to komunikacije ostvarene između optuženog E.B.1 i M.M. broj 6016 i E.B.1 i Dž.B. komunikacija broj 6018 koje su sadržajno navedene na strani 144 obrazloženja pobijane presude, iskaze svjedoka I.I., Z.S. koji potvrđuju saglasno u svojim iskazima da optuženi A.T. nije davao nikakve

smjernice niti je vršio pritisak na njih kao članove Komisije za utvrđivanje ispunjenosti uslova firme "Mining&Drilling" propisanih tenderom. Prvostepeni sud je cijenio i odredbe Statuta Društva član 118 kojeg je citirao na strani 148. obrazloženja pobijane presude, član 119 i 117 Statuta Društva kojeg je sadržajno naveo na strani 149. obrazloženja pobijane presude, cijenio iskaz svjedoka Z.S., člana Nadzornog odbora „Rudnika soli Tuzla“, koji je jasan bio da je Nadzorni odbor kolektivno tijelo i nijedan član ne može samostalno donositi odluke u ime Nadzornog odbora, te cijenio iskaz svjedokinje M.R., člana Nadzornog odbora koja je navela u iskazu da je tendersku dokumentaciju provodila Uprava društva sa svojim službama i da je Nadzorni odbor dao saglasnost za izbor najpovoljnijeg ponuđača firmi "Mining&Drilling", a koje dokaze je prvostepeni sud cijenio i pravilno utvrdio da nije dokazano da je optuženi A.T. počinio krivična djela koja su stavljena na teret optužnicom i dao jasne i određene razloge koje prihvata i ovaj sud.

Iz obrazloženja pobijane presude analizirani su dokazi od strane prvostepenog suda, a radi se o sadržaju komunikacija navedenim na stranama od 152 do 159 obrazloženja presude ostvarenih između optuženih Dž.M. i N.U. i pravilno je sud utvrdio da nije dokazano da je optuženi N.U. davao upute Dž.M. u vezi tendera, a razloge u izvođenju ovog činjeničnog zaključka, prvostepeni sud je dao u obrazloženju presude (strana 159), pri utvrđenju ovog zaključka dao jasne i određene razloge, koja kao valjane prihvata i ovaj sud.

Pravilno je prvostepeni sud utvrdio da nije dokazano da su optuženi N.U. i S.F. počinili krivična djela koja su im stavljena na teret optužnicom jer sačinjavanjem izvještaja o izvršenom zadatku po Odluci o upućivanju na službeni put kako bi utvrdili tehničku opremljenost "Mining&Drilling" iz dokaza proizilazi da su ovi optuženi sačinili izvještaj i da su utvrdili da je navedeno pravno lice "Mining&Drilling" tehnički opremljeno za poslove bušenja, ali da ima mali broj zaposlenih, ali da su isto tako u izvještaju naveli da će neka mašina biti iznajmljena a druga mašina nabavljena, pa stoga i ovaj sud nalazi da iz dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu u odnosu na ove optužene nije dokazana krivnja ovih optuženih, za što je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude dao jasne i određene razloge za svoje činjenične zaključke u odnosu na ove optužene, koje kao valjane prihvata i ovaj sud.

Prvostepeni sud je, a kako to proizilazi iz obrazloženja pobijane presude (strana 164 do 166) cijenio i analizirao dokaze u odnosu na optuženog A.H. cijeneći i ostvarenu komunikaciju A.H. i E.B.2 navedena u sadržaju na strani 164 obrazloženja pobijane presude cijeneći i materijalni dokaz Izvještaj Komisije o provedenom postupku nabavke bušenja i opremanja istražno eksploatacionih bušotina broj 5892/20 od 08.12.2020 godine, kao i iskaze svjedoka I.I., Dž.B., E.M., čiji sadržaj je naveden na strani 165 obrazloženja pobijane presude, pravilno utvrdio da ovim dokazima nije dokazano da je optuženi A.H. počinio krivično djelo za koje je optužen za što je u obrazloženju presude dao jasne i određene razloge koje prihvata kao valjane i ovaj sud.

Kada je u pitanju svjedok N.D. na koji iskaz kantonalni tužitelj ukazuje u žalbi, a čiji sadržaj je naveden na strani 202 do 206 obrazloženja pobijane presude ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud iskaz ovog svjedoka cijenio posebno, a i u vezi sa materijalnim dokazima Zapisnikom o inspekcijskom nadzoru Federalne uprave za inspekcijske poslove od 30.04.2021 godine i 26.02.2021 godine, a sadržaji navedenih zapisnika su navedeni na stranama 206 i 207 obrazloženja pobijane presude i pravilno je našao da bez obzira na konstatacije navedene u zapisniku od strane ovog svjedoka nisu dokazani navodi optužbe da drugi ponuđač „Geops Bolkan“ ima stručne i osposobljene ljude kao i opremu za izvođenje

radova bušenja u „Rudniku soli Tuzla“, jer kod navedenog subjekta nije ni izvršen inspekcijski nadzor, kao što je to učinjeno kada je u pitanju „Mining&Drilling“ i pravilno utvrdio da ovom svjedoku nisu bili poznati uvjeti iz tačke 7 Tendera, posebno kada i sam svjedok N.D. u iskazu navodi da nijednim propisom nije propisan broj radnika potrebnih za vršenje poslova bušenja i opremanja istražno eksploatacionih bušotina nego je to određeno organizacijom rada. Ovaj svjedok u svom iskazu je potvrdio da su rudarski inspektori potvrdili svojim potpisom da pravno lice „Mining&Drilling“ ispunjava uvjete za poslove bušenja u „Rudniku soli Tuzla“ i da isti mogu otpočeti sa radovima i da je navedeno pravno lice „Mining&Drilling“ i završilo posao, navodeći da prije početka radova je izvršen ponovni nadzor nad „Mining&Drilling“ i da je utvrđeno da isti ispunjavaju uvjete za rad i da su dobili saglasnost da rade. Prvostepeni sud je cijenio i iskaz svjedoka S.DŽ. čiji sadržaj je naveden na strani 210 obrazloženja pobijane presude koji je jasno u iskazu naveo da su imali stručne radnike koji su osposobljeni za obavljanje poslova bušenja i opremanja istražno eksploatacionih bušotina koji su i ranije obavljali te poslove što potvrđuje i činjenica da je „Mining&Drilling“ u roku od 60 dana od zaključenja Ugovora, a kako je to i propisano članom 4.1 Tendera i člana 3. Ugovora o nabavci ispunjavalo uvjete u pogledu opreme i ljudstva i uspješno obavilo ugovoreni posao.

Kako je prvostepeni sud svoja činjenična utvrđenja za koje je dao potpuno jasne razloge zasnovao na izvedenim dokazima i njihovoj savjesnoj i sveobuhvatnoj ocjeni pojedinačno i u međusobnoj vezi, ovaj sud nalazi neosnovane žalbene navode kantonalnog tužitelja, kojim kantonalni tužitelj vrši sopstvenu analizu dokaza i izvodi zaključke izvedenih dokaza, bez konkretnih osporavanja činjeničnih tvrdnji prvostepenog suda, zbog čega se žalba kantonalnog tužitelja zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ukazuje neosnovanom.

Iz svih naprijed iznesenih razloga ovaj sud je, na osnovu člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbu kantonalnog tužitelja, odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar
Amela Pašić, s.r.

Predsjednik vijeća
Samir Jusičić, s.r.